

Goede vrienden

*Kort overzicht van onze activiteiten in **Bakanja-Ville: opvang en instuifcentrum** voor onze jongeren van de straat in Lubumbashi.*

En ja wij doen nog steeds verder met de opvang van straatjeugd. Met onze **sociale ambulance** rijden we tweemaal in de week uit om de jongeren te sensibiliseren en te motiveren de straat te verlaten. Telkens gaan we een andere richting uit, zodat we ééns in de maand de hele stad met alle buitenwijken hebben bezocht. We vertrekken om 20 H 30 om terug te komen rond 23 H 00. Het zijn lange dagen, maar het loont echt de moeite om een zicht te krijgen over de precies situatie waarin de kinderen van de straat leven. We ontdekken er onvoorstelbare situaties!

De laatste maanden onthaalden we rond de 80 jongeren. Het aantal blijft maar stijgen. Soms zijn er tijdens onze nachtronden incidentjes met de politie en de militairen. Laatst werden we nog omsingeld door

gewapende militairen die ons wilden verplichten mee te gaan voor verhooring. We werden verdacht van kinderhandel. Nochtans hebben we een officiële vergunning om dit soort werk te doen, maar sommige van de patrouilles blijken dit niet te weten. Maar, en dat is dan ook Kongo, een of andere militair kent iemand van onze sociale assistenten of is van dezelfde streek en dan wordt de zaak zo opgelost en mogen we verder. De zieken en ook de kinderen die pas in het straatleven zijn gestapt krijgen onze bijzondere aandacht.

Eric Meert tijdens de nachtronde in Lubumbashi

Ook de meisjes zijn nu meer zichtbaar op de straat. In de evaluatie vergadering werd er zelf voorgesteld om een **Instuifcentrum voor meisjes** te openen, in de zelfde stijl als **Bakanja-ville**. Een huis in de stad waar de meisje ook vrij naar toe kunnen komen om hun verhaal te doen bij de sociale assistenten, zich te wassen en te laten verzorgen maar vooral ook om hen te sensibiliseren dat dit leven in de straat geen toekomst heeft. Geregeld komen we meisjes tegen die in verwachting zijn wat uiteraard nog heel wat andere problemen meebrengt...

In **Bakanja-ville** hebben we nu ook een verpleger die testen kan uitvoeren: voor aids, syfilis, TBC omdat we zien dat er een groeiend aantal kinderen besmet zijn. Die man doet dat op vrijwillige basis, wij moeten alleen zorgen voor de nodige instrumenten om de testen uit te voeren en de aankoop van medicamenten.

In **Bakanja-Centre** (*alfabetisatie – Basisonderwijs*) besteden we een bijzondere aandacht om onze leerkrachten bij te vormen: hoe “straatkinderen” op te vangen. We willen geen klassieke lagere school zijn met strakke uurroosters, want daar zouden onze kinderen, die een vrijbuitersleven gewoon zijn, zich niet kunnen inpassen. Ons publiek is geen gewoon publiek en dat vraagt dus de nodige creativiteit om deze

(Bezoek aan een hoeve aan de rand van de stad)

jongeren te stimuleren om door te zetten. Dit jaar hebben we ook gewerkt met een coach die de kinderen heel nauw opvolgt, bijwerkt en aanmoedigt waar het nodig is om te vermijden dat kinderen het zouden opgeven. Dat is wel geen gemakkelijke taak!

Met de grotere jongeren trekken we erop uit om verschillende Centra te bezoeken met het oog hen te helpen bij het kiezen van een beroep.

We lanceerden dit jaar voor onze jongeren een **kippenproject!** “*Al doende leert men!*” Zo hebben we nu onze eerste inlandse kuikens en de legkippen die doen reeds flink hun werk! Dat zal **de school van Bakanja-Centre** ten goede komen. Het vraagt wel opvolging, want de slangen en de katten uit de buurt liggen op de loer om met de kleintjes aan de haal te gaan.

Om de jongeren handvaardigheid bij te brengen zijn we van start gegaan met ‘**Naad en snit**’.

De vraag kwam van een paar jongeren om hen te leren hoe een knoop moest aangezet worden en hoe een kleine scheur te herstellen in hun broek. De psychologe die wat van naaien kent heeft dit op zich genomen. Het resultaat is belovend!

Een van de jongeren heeft gevraagd of hij de sectie snit en naad mag gaan volgen in een van onze Centra in de stad. We zijn nu aan het supporteren dat hij mag volhouden want soms keert hij nog wel eens naar de straat terug...

Magone: Artisaan Centrum (*metselarij – koperslagen – lassen – groenteteelt en kwekerij*) had dit jaar een grote groep jongen om een beroep aan te leren. We begeleiden hen bij het zoeken naar werk. Diegenen die landbouw studeerden vinden vlug werk maar de lonen zijn niet zo bijzonder. We stimuleren ze dan ook om zelf neven activiteiten te ontwikkelen, bijvoorbeeld zelf ook pluimvee te kweken.

Ter verduidelijking: *Bakanja-Ville / Bakanja Centre / Magone / vormen een tandem in de opvang, begeleiding, scholing en beroepsopleiding van de straatkinderen. Het gaat om drie Centra, die gerund worden door de salesianen van Don Bosco.*

We kregen onlangs bezoek van de algemene Overste. **Bakanja-ville** was het enige actieve Werk dat hij bezocht. We waren dus zeer vereerd dat hij bij ons wilde komen. Onze gasten hebben hun best gedaan om hem aangenaam te verrassen...

Op dit moment zijn we ook gestart met een wekelijkse **Radio uitzending** op Radio Don Bosco. We willen de mensen bewust maken van het probleem van de straatkinderen, maar ook de gezinnen helpen bij de opvoeding. Dank zij een jongen van 5 jaar die verloren gelopen was en die zijn adres niet kende zijn we binnen geraakt op de nationale zender. Ook zij hebben beloofd ons te helpen in het zoeken naar middelen. Ze maakten reeds enkele opnames die geregeld zullen worden uitgezonden

We gaan hier ook **de groene toer** op en willen we wat doen tegen de klimaatopwarming. Langs Caritas Oostenrijk hebben we een broodoven gekregen om daar een sociale onderneming mee uit te bouwen. Dat wil zeggen dat de winsten geïnvesteerd moeten worden in de sociale werken van de Salesianen. Dat zal geen probleem zijn met 750 straatkinderen die iedere dag naar school gaan en een warme middagmaal krijgen zal dat zeker lukken om die winsten op te krijgen. Maar die oven werkt op brandbare afval. Wij hebben ons nu gelanceerd in het maken van briketten van al het oud-papier dat we hier kunnen recupereren.

We hebben alle handels zaken aangeschreven om hun verpakkingen niet meer nodeloos te

verbranden maar ze bij te houden tot we ze komen ophalen. Ja er is hier geen papier fabriek die oud papier verwerkt en dus als je 's nachts door de straten rijdt zie je overal vuurtjes, zoveel calorieën die verloren gaan. De productie is nu volop aan de gang, het is nog een beetje artisanaal maar we geven jongeren werk in afwachting dat ze werk vinden volgens hun studiebreve. Dat belet hen ook om terug op de straat terecht te komen. Vanuit Oostenrijk komt er in de maand september een equipe om ons te leren werken met de oven.

Ziezo, goede vrienden, wij proberen hier iets te betekenen voor deze kinderen via **opvang, verzorging, sociale begeleiding, scholing, familiale integratie en beroepsopleiding.**

Dank dat jullie

ons daarvoor blijven steunen.

Genegen
15

groeten
augustus 2019
Manu De Greef en Eric Meert